

RIIGIKOHUS

KRIMINAALKOLLEEGIUM

KOHTUOTSUS

Eesti Vabariigi nimel

Kohtuasja number	4-23-742
Otsuse kuupäev	20. juuni 2024
Kohtukoosseis	Eesistuja Saale Laos, liikmed Hannes Kiris ja Nele Siitam
Kohtuasi	Aktsiaseltsi Ida-Tallinna Keskhaigla väärteoasi isikuandmete kaitse seaduse § 62 lg 2 järgi
Vaidlustatud kohtulahend	Harju Maakohtu 31. augusti 2023. a otsus
Kaebuse esitaja ja kaebuse liik	Kohtuväline menetleja Andmekaitse Inspeksioon, kassatsioon
Teised kassatsioonimenetluse pooled	Aktsiaseltsi Ida-Tallinna Keskhaigla kaitsjad vandeadvokaat Maarja Pild ja vandeadvokaat Karmen Turk
Asja läbivaatamine	24. aprill 2024, kirjalik menetlus

RESOLUTSIOON

- Tühistada Harju Maakohtu 31. augusti 2023. a otsus ja lõpetada väärteomenetlus VTMS § 29 lg 1 p 5 alusel väärteo aegumistähtaja möödumise tõttu.**
- Kassatsioon jätta rahuldamata.**
- Mõista Eesti Vabariigilt Aktsiaseltsi Ida-Tallinna Keskhaigla kasuks välja 13 260 eurot maakohtu ja kassatsioonimenetluses valitud kaitsjatele makstud tasu katteks.**

ASJAOLUD JA MENETLUSE KÄIK

- Andmekaitse Inspeksiooni (AKI) 13. veebruari 2023. a otsusega karistati AS-i Ida-Tallinna Keskhaigla isikuandmete kaitse seaduse (IKS) § 62 lg 2 alusel 200 000 euro suuruse rahatrahviga. Menetlusalust isikut karistati selle eest, et 11. veebruaril 2022 olid AS-i Ida-Tallinna Keskhaigla Magdaleena polikliiniku ees prügikonteineris avalikult kättesaadavad terviseandmeid sisaldavad dokumendid. Tegemist on isikuandmete kaitse üldmääruse (IKÜM) art 9 lg 1 mõistes eriliigiliste isikuandmetega. IKÜM art 32 lg 1 punkti b kohaselt oli AS-il Ida-Tallinna Keskhaigla kohustus tagada isikuandmeid töötlevate teenuste konfidentsiaalsus. Võimaldades kõrvaliste isikute juurdepääsu eriliigilistele isikuandmetele, rikkus AS Ida-Tallinna Keskhaigla nimetatud nõudeid ja pani toime IKS §-s 62 sätestatud väärteo.
- Harju Maakohtule esitasid kaebuse menetlusaluse isiku kaitsjad, kes taotlesid kohtuvälise menetleja otsuse tühistamist ja menetluse lõpetamist.
- Harju Maakohus tühistas 31. augustil 2023 AKI 13. veebruari 2023. a otsuse ja lõpetas menetluse väärteomenetluse seadustiku (VTMS) § 29 lg 1 p 1 alusel. Maakohus asus seisukohale, et isikuandmete töötlemisel rikuti IKÜM art 32 lg 1 punkti b nõudeid, kuid AS-i Ida-Tallinna Keskhaigla karistamine väärteo toimepanemise eest oli välistatud. Kohus selgitas, et teo toimepanemise ajal kehtinud karistusseadustiku (KarS) § 14 lg-s 1 sätestatud derivatiivse vastutuse põhimõttest lähtuvalt vastutas juriidiline isik üksnes siis, kui tema organi, selle liikme, juhtivtöötaja

või pädeva esindaja käitumises esinesid kõik deliktstruktuuri elemendid ning kui tuvastati, et tegu pandi toime juriidilise isiku huvides. Käsiloleval juhul heideti andmekaitsenõuete rikkumist ette menetlusaluse isiku juhatuse liikmele. IKÜM art 32 lg 1 punkti b sai rikkuda ainult isikuandmete vastutav töötaja, kelleks oli AS Ida-Tallinna Keskaigla. Seega ei saanud juhatuse liige IKS § 62 lg 1 järgi kvalifitseeritavat väärtegu toime panna ning puudus füüsilise isiku koosseisupärane tegu, mida AS-ile Ida-Tallinna Keskaigla omistada.

KASSATSIOONIMENETLUSE POOLTE SEISUKOHAD

4. Harju Maakohtu otsuse peale esitas 21. detsembril 2023 kassatsiooni kohtuvälise menetleja, kes taotleb maakohtu otsuse tühistamist ja kohtuvälise menetleja otsuse jõustamist. Kassaatori seisukohad on järgmised.

5. Maakohus kohaldas ebaõigesti materiaaõigust, leides, et juriidilist isikut saab IKS §-s 62 sätestatud väärteo toimepanemise eest karistada ainult siis, kui koosseisupärane tegu on enne omistatud identifitseeritud füüsilisele isikule. Eeltoodu on vastuolus IKÜM art-ga 83 ja Euroopa Kohtu (EK) suurkoja 5. detsembri 2023. a otsuses asjas C-807/21 (edaspidi *Deutsche Wohnen* otsus) antud suunistega. IKÜM art-s 83 loetletud rikkumiste eest trahvi määramisel tuleb jätta KarS § 14 kohaldamata ulatuses, milles see pole Euroopa Liidu (EL) õigusega kooskõlas.

6. 1. novembril 2023 jõustunud KarS § 14 muudatused ei kõrvalda mainitud riigisisese ja EL-i õiguse vastuolu. Derivatiiivsest vastutusest on loobutud tegevusdeliktide osas (KarS § 14 lg 2), kuid tegevusdeliktide puhul (KarS § 14 lg 1) tuleb juriidilisele isikule vastutuse omistamiseks jätkuvalt tuvastada kohustusi rikkunud füüsiline isik.

7. Kriminaalmenetluse seadustiku (KrMS) § 315¹ lubab kohtuotsuse pooltele kättesaadavaks tegemise aega edasi lükata, kuid vastav kohtumäärus pole iseseisvalt vaidlustatav. Koostoimes väärtegude lühikese aegumistähtajaga võib see tingida olukorra, kus kohtulik kontroll kohtuotsuse kättesaadavaks tegemise aja muutmise üle pole tagatud. Maakohus pikendas kohtuotsuse pooltele kättesaadavaks tegemise aega kolmel korral. Kassaator palub selgitada, kas KrMS § 315¹ kohaldamisel peab kohus arvestama väärteo aegumistähtaega.

8. AS-i Ida-Tallinna Keskaigla kaitsjad esitasid 24. aprillil 2024 kassatsioonivastuse, milles paluvad jätta kassatsioon rahuldamata, märkides, et väärtegu on aegunud ja väärteomenetlus VTMS § 29 lg 1 p 5 kohaselt välistatud.

KOLLEEGIUMI SEISUKOHT

9. Kolleegium annab esmalt hinnangu kaitsjate väärteo aegumist puudutavale väitele (I) ning vastab seejärel seaduse ühetaolise kohaldamise tagamiseks *obiter dictum*'i korras kohtuvälise menetleja tõstatatud materiaal- ja menetlusõiguslikele küsimustele (II). Lõpuks võetakse kokku kassatsioonimenetluse tulemus ja lahendatakse kaitsjate menetluskulu hüvitamise taotlus (III).

I

10. Väärteoprotokolli kohaselt pani AS Ida-Tallinna Keskaigla väärteo toime 11. veebruaril 2022. Teo toimepanemise ajal kehtinud KarS § 81 lg 3 kohaselt on väärtegu aegunud, kui selle lõpuleviimisest kuni selle kohta tehtud otsuse jõustumiseni on möödunud kaks aastat, kui seadus ei näe ette kolmeaastast aegumistähtaega. IKS 6. ptk-s sätestatud väärtegudele kohalduvat kolmeaastast aegumistähtaega ettenägev IKS § 73 lg 1 jõustus alles 1. novembril 2023. Samuti ei ilmne väärteoasja materjalist KarS § 81 lg-s 7 märgitud asjaolusid, mis oleksid tinginud väärteo aegumise peatumise.

Kuigi maakohus tegi kohtuotsuse enne väärteo aegumistähtaja möödumist, ei ole otsus kassatsiooni esitamise tõttu jõustunud.

11. VTMS § 29 lg 1 p 5 kohaselt tuleb väärteomenetlus aegumistähtaja möödumisel lõpetada. Aegumine on väärteomenetluses absoluutne menetlustakistus, mis ei võimalda asja edasist menetlemist (nt RKKK 11.10.2016, 3-1-1-88-16, p 8). Kuna menetlusalusele isikule etteheidetud väärteo lõpuleviimisest möödus kaks aastat 11. veebruaril 2024 ja väärteo aegumine enne seda ei peatunud, tuleb väärteomenetlus AS-i Ida-Tallinna Keskhaigla suhtes lõpetada.

II

12. Väljaspool kassatsiooni lahendamise piire peab kolleegium vajalikuks selgitada *obiter dictum*'i korras järgnevat.

13. IKS § 62, mis sätestab isikuandmete vastutava ja volitatud töötaja vastutuse IKÜM-i nõuete rikkumise eest, kuulub EL-i õiguse kohaldamisalasse. Seega osutab kassaator põhjendatult EK *Deutsche Wohnen* otsuses väljendatud seisukohale, et IKÜM art 58 lg 2 punkti i ja art 83 lg-id 1–6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt saab juriidilisele isikule kui vastutavale töötajale määrata art 83 lg-tes 4–6 nimetatud rikkumise eest trahvi üksnes siis, kui see rikkumine on enne omistatud identifitseeritud füüsilisele isikule. IKÜM art-te 58 ja 83 selline tõlgendus kohaldub põhimõtteliselt tagasiulatuvalt alates hetkest, mil need sätted jõustusid (vt nt EK 22.02.2022, C-430/21, p 77).

14. Kokkuvõtlikult leidis EK *Deutsche Wohnen* otsuses, et IKÜM ei erista vastutuse kindlaksmääramisel füüsilisi ja juriidilisi isikuid. Viimased ei vastuta pelgalt rikkumiste eest, mille on toime pannud nende esindajad, juhid või haldajad, vaid ka rikkumiste eest, mille on toime pannud mis tahes muu isik, kes tegutseb juriidilise isiku äritegevuse raames ja tema nimel. Juriidilisele isikule kui isikuandmete vastutavale töötajale võib määrata trahvi IKÜM art 83 lg-tes 4–6 nimetatud rikkumiste eest ning seejuures ei sätesta IKÜM, et trahvi määramiseks tuleb tuvastada rikkumise toime pannud füüsiline isik. IKÜM art 83 lg-tes 1–6 loetletud trahvide määramise eeldusi reguleerib üksnes EL-i õigus, mistõttu puudub liikmesriikidel pädevus kehtestada täiendavaid sisulisi tingimusi (vt ka EK 05.12.2023, C-683/21, p 70).

15. Kolleegiumi hinnangul järeldub eeltoodust, et EL-i õigusega pole kooskõlas kuni 31. oktoobrini 2023 (k.a) kehtinud KarS § 14 regulatsioon osas, mis võimaldas juriidilisele isikule IKÜM art 83 lg-tes 4–6 nimetatud rikkumiste eest määrata väärteomenetluses trahvi üksnes siis, kui see rikkumine oli enne omistatud identifitseeritud füüsilisele isikule (vt nt RKKK 29.05.2020, 1-18-9594/31, p 10).

16. Väljakujunenud EK praktika kohaselt paneb EL-i õiguse esimuse põhimõte liikmesriigi kohtule kohustuse tagada EL-i õigusest tulenevate nõuete täielik toime tema menetluses olevas vaidluses, jättes vajaduse korral omal algatusel kohaldamata mis tahes riigisisese õigusnormi, mis on vastuolus vahetat õiguse omava EL-i õigusnormiga (vt nt EK 24.07.2023, C-107/23, p 95). EK on ainult piiratud juhtudel jaatanud liikmesriigi kohtu õigust jätta menetlusaluse isiku kaitseks EL-i õigus kohaldamata ning rakendada põhiõiguste kaitse riigisisest kõrgemat standardit. Näiteks tingituna vastuolust karistusõiguse üldpõhimõttega *nullum crimen nulla poena sine lege scripta stricta praevia*, mille kohaselt tuleb süüküsimuse lahendamisel lähtuda täpselt määratletud ja teo toimepanemise ajal jõus olnud seadusega kehtestatud karistusnormist (põhiseaduse § 23, KarS § 2 lg 1 ja § 5 kui ka Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni art 7 lg 1 ja EL-i põhiõiguste harta art 49 lg 1). Hinnates, kas liikmesriigi kohus peab jätma kohaldamata EL-i õigusega vastuolus oleva riigisisese õigusnormi, on EK lisaks ettenähtavuse, määratletuse ja tagasiulutava jõu keelu põhimõttele analüüsinud, kas EL-i seadusandja on vaidlusaluse normi ühtlustanud ning kas riigisisese

normi kohaldamine takistab süstemaatiliselt tõhusate ja hoiatavate karistuste määramist (vt nt EK suurkoda 05.12.2017, C-42/17, p-d 29–62; viidatud C-107/23, p-d 95–125). EK on ühtlasi selgitanud, et kuigi kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtet (*nullum crimen nulla poena sine lege*) ei saa tõlgenda nii, et see keelustab karistusnormide järkjärgulise täpsustamise, võib sellega siiski olla vastuolus rikkumist ette näinud normi uue tõlgenduse tagasiulatuva kohaldamine. Sellise juhtumiga on tegu siis, kui kohtuliku tõlgenduse tulemus ei ole mõistlikult ootuspärane rikkumise toimepanemise hetkel, pidades silmas eelkõige sellel ajal kohtupraktikas levinud asjaomase sätte tõlgendust (nt EK suurkoda 28.06.2005, liidetud asjad C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, p-d 215–218 ja seal viidatud Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika). Karistusõiguse sätete tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte kohaldub ka haldusõiguslikku laadi trahvide suhtes (vt nt viidatud C-189/02, p 202; EK suurkoda 20.12.2017, C-521/15, p-d 145–146).

17. IKÜM on määrus ja seega tervikuna siduv ning vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides. IKÜM-i põhjenduspunkt 151 kirjeldab muu hulgas Eestile kohaldatavat erandit: kuna Eesti õigussüsteem ei võimalda määrata trahve IKÜM-is sätestatu kohaselt, määrab Eestis trahvi järelevalveasutus väärteomenetluse raames, tingimusel et eeskirjade sellisel kohaldamisel on samaväärne toime nagu järelevalveasutuste määratud trahvidel. Seega vaadatakse ka pärast IKÜM-i jõustumist Eestis andmekaitseõuete rikkumise asjad läbi väärteomenetluses. Vastavasisulised väärteokoosseisud on sätestatud IKS-is (6. ptk) ja KarS-is (KarS §-d 157 ja 157¹). Kuivõrd IKÜM-i rikkumised on väärteod, siis lähtekohana laienevad nende eest karistamisele KarS-i üldosa sätted (KarS § 1 lg 1 ja § 3 lg 2 koostoimes).

18. EK praktika karistusnormi ettenähtavuse ja tagasiulatuva jõu küsimuses on kujunenud peamiselt seoses EL-i finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse ja süütegude aegumistähtaegadega (vt nt EK suurkoda 08.09.2015, C-105/14; viidatud C-42/17 ja C-107/23). IKÜM-i sätete rakendamist pole EK kõnealuses kontekstis seni pidanud selgitama. Kolleegium ei saa väljaspool konkreetse väärteoasja lahendamist võtta lõplikku seisukohta, kas ettenähtavuse, määratletuse ning seaduse tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtetega on kooskõlas *Deutsche Wohnen* otsuses antud juriidilise isiku vastutust puudutavate suuniste tagasiulatuva kohaldamine neis väärteoasjades, kus etteheidetav IKÜM-i nõuete rikkumine leidis aset enne 1. novembrit 2023. Kui kohtul tekib pooleliolevas väärteomenetluses kahtlus, kas karistusõiguse üldpõhimõtted koostoimes Eestile IKÜM-is kehtestatud erandiga võivad anda põhjust jätta IKÜM kohaldamata ja lähtuda riigisisest põhiõiguste kaitse kõrgemast standardist, saab ta küsida EK-lt eelotsust (vt ka RKKK 01.07.2022, 1-20-1599/59, p 43).

19. Kassaatori hinnangul ei kõrvalda 1. novembril 2023 jõustunud KarS § 14 muudatused riigisisese ja EL-i õiguse vastuolu, kuivõrd juriidilise isiku derivatiivsest vastutusest on loobutud ainult tegevusetusdeliktide (KarS § 14 lg 2), kuid mitte tegevusdeliktide puhul. Kolleegium selle seisukohaga ei nõustu.

20. Juriidilise isiku vastutust reguleeriv KarS § 14 lg 1 näeb ette juriidilise isiku karistamise eeldused tegevusega toimepandud süüteo eest. 1. novembril 2023 jõustunud muudatustega säilitati KarS § 14 lg 1 p-s 1 juriidilise isiku derivatiivne vastutus senises tähenduses, s.o osutatud sätte kohaselt on juriidilisele isikule vastutuse omistamiseks jätkuvalt vaja tuvastada füüsiline isik (juriidilise isiku organ, selle liige, juhtivtöötaja või pädev esindaja), kelle tegu juriidilisele isikule omistada. KarS § 14 lg 1 p-s 2 on aga juriidilise isiku vastutuse aluseid võrreldes varasemaga laiendatud.

21. Kehtiva KarS § 14 lg 1 p 2 kohaselt vastutab juriidiline isik seaduses sätestatud juhtudel teo eest, mille on tema huvides või tema õiguslikke kohustusi rikkudes toime pannud *mistahes isik* käesoleva lõike punktis 1 nimetatud organi või isiku korraldusel või juriidilise isiku puuduliku töökorralduse või järelevalve tõttu. Seaduse muutmise üheks ajendiks oli soov avardada juriidilise isiku vastutuse

tingimusi selliselt, et tegevusdeliktide puhul oleks karistamine võimalik ka olukorras, kus teo toime pannud füüsiline isik pole tuvastatav või kui tegemist pole juriidilise isiku organi, selle liikme, juhtivtöötaja või pädeva esindajaga (vt 94 SE, Riigikogu XIV koosseis, seletuskiri eelnõu teiseks lugemiseks, lk-d 5–7). Kuna juriidilisele isikule IKÜM art-st 83 tuleneva trahvi määramisel tuleb kehtivat KarS § 14 kohaldada kooskõlas EL-i õigusega (vt ka RKÜK 15.03.2022, 5-19-29/38, p 41), pole IKÜM-i nõuete rikkumise eest juriidilisele isikule vastutuse omistamiseks seega vaja tuvastada füüsilist isikut, kes etteheidetava teo juriidilise isiku tegevuse raames ja nimel toime pani.

22. Vastuseks kassaatori argumentidele, mis puudutavad kohtuotsuse kättesaadavaks tegemise aja pikendamist, märgib kolleegium järgmist. Kuigi VTMS § 2, KrMS § 315¹ lg 2 ja § 385 p 23 koostoimes pole kohtulahendi pooltele kättesaadavaks tegemise aja muutmine määruskaebe korras vaidlustatav, on kontroll kohtuniku tegevuse üle ka vääртеomenetluse korraldamisel tagatud kohtute seaduses reguleeritud järelevalvega. Kui kohtunik ei tee mõjuva põhjusega vajalikku menetlustoimingut, siis võib kohtu esimees otsustada sellise õigusemõistmist korraldava abinõu rakendamise, mis eelduslikult võimaldab menetluse mõistliku aja jooksul lõpule viia (kohtute seaduse (KS) § 45 lg 1¹). Ühtlasi võib ametikohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine olla kohtuniku distsiplinaarvastutuse aluseks (KS § 87).

23. Käsilolevas asjas kuulutas maakohus kohtuotsuse resolutiivosa 31. augusti 2023. a kohtuistungil, lubades tervikotsuse teha pooltele kättesaadavaks hiljemalt 6. oktoobril 2023. Kohus määras 4. oktoobril 2023 otsuse avaldamise uueks ajaks 6. novembri 2023, siis 27. novembri 2023 ning viimaks 21. detsembri 2023. Lahendi tervikteksti tegi maakohus pooltele kättesaadavaks 15. detsembril 2023. Vaidlusalune vääртеoasi ei ole oma sisult keerukas ja kolleegiumi hinnangul puuduvad sisulised põhjendused, miks maakohtunik ei suutnud pidada kinni enda lubatud tähtaegadest, lükates kohtuotsuse pooltele teatavaks tegemise aega korduvalt edasi (vt ka RKKK 07.03.2024, 1-21-8941/64, p-d 26–27).

24. Kohtul on kohustus tagada vääртеoasja kiire lahendamine (VTMS § 2 ja KrMS § 15¹). Menetluse planeerimisel, samuti kohtulahendi pooltele kättesaadavaks tegemise aja muutmisel peab kohus muu hulgas arvestama, et vääртеod aeguvad üldjuhul kahe aasta jooksul ja kohus peab juhtima menetlust viisil, et see oleks võimalik enne vääртеo aegumistähtaja saabumist lõpule viia (vt nt RKKK 01.06.2023, 4-22-3036/61, p 13). Kohustus vääртеoasja ilma viivitusega menetleda lasub siiski ka kohtuvälisel menetlejal. Praegusel juhul kulus AKI-l vääртеootsuseeni jõudmiseks aasta. Seejuures nähtub toimikust, et enam kui seitsme kuu vältel (18.02.2022–07.06.2022 ja 29.06.2022–24.10.2022) asja sisuliselt ei menetletud. Kokkuvõtvalt saab kohtult eeldada vääртеomenetluse läbiviimist enne aegumistähtaja saabumist ainult siis, kui talle on jäetud asja lahendamiseks mõistlik aeg.

III

25. Lähtudes eeltoodust ja juhindudes VTMS § 174 p-st 4, tühistab kolleegium Harju Maakohtu 31. augusti 2023. a otsuse ning lõpetab vääртеomenetluse VTMS § 29 lg 1 p 5 alusel vääртеo aegumistähtaja möödumise tõttu. Kohtuvälise menetleja kassatsioon jääb rahuldamata.

26. AS-i Ida-Tallinna Keskhaigla kaitsjad taotleavad maakohtu menetluses ja kassatsioonimenetluses valitud kaitsjatele makstud tasu hüvitamist kokku summas 24 102 eurot (ilma käibemaksuta). Taotluse ja sellele lisatud arvete kohaselt osutasid valitud kaitsjad maakohtus õigusabi kokku 115 tundi ning kassatsioonimenetluses 8 tundi ja 36 minutit, mille eest esitati AS-ile Ida-Tallinna Keskhaigla arved summas 22 425 eurot ja 1677 eurot. Kaitsjate ühe töötunni hind on 195 eurot (ilma käibemaksuta). VTMS § 23 sätestab, et vääртеomenetluse lõpetamise korral muu hulgas VTMS § 29 lg 1 p-s 5 ette nähtud alusel hüvitatakse menetlusalusele isikule tema taotlusel valitud kaitsjale makstud mõistliku suurusega tasu.

27. Kaitsjate ühe töötunni maksumus on mõistliku suurusega. Mõistlikuks ei saa aga pidada kogu maakohtu ja kassatsioonimenetlusele kulutatud aega. Kolleegium nõustub maakohtuga, et esimese astme menetluses oli põhjendamatu nii menetluskohaldamise kui ka kohtuvaidlustega seotud ajakulu, ning nõustub kohtu lõppjärelusega, et maakohtus makstud tasu tuleb lugeda mõistlikuks 65 tunni ulatuses ehk summas 12 675 eurot (ilma käibemaksuta). Kassatsioonivastuse koostamisele kulunud 8 tundi ja 36 minutit ei pea kolleegium samuti põhjendatuks, võttes arvesse, et menetlus lõpetatakse seoses väärteo aegumisega ning kaitsjate kassatsioonivastuse muud väited kattuvad olulises osas varasemas menetluses väljendatud seisukohtadega. Kolleegium loeb kassatsioonimenetluses kaitsjale makstud tasu mõistlikuks kolme tunni ulatuses ehk summas 585 eurot.

28. VTMS § 23 ja § 38 lg 1 ning KrMS § 186 lg 1 alusel mõistab kolleegium riigilt AS-i Ida-Tallinna Keskhaigla kasuks välja 13 260 eurot (ilma käibemaksuta) maakohtu ja kassatsioonimenetluses valitud kaitsjatele makstud tasu katteks.

(allkirjastatud digitaalselt)